

Александар Секулић

КВАРЕ СЕ АПАРАТИ ЗА ГАШЕЊЕ

Из вашег аутомобила
моја рана труби!
Не можете да је отворите,
на дугме да је искључите!

Станица гори
Моја рана!
Уз редовну звоњаву,
не могу стићи
свете катедрале —
кола ватрогасна,
ватрогасци изгорели.

Кваре се апарати за гашење.
Пожар у даљини
гумена црева гасе.
Шмркови за воду
сукљају у небо
али моја рана
високо се пење!

НЕ ЧУЈЕМ НА ЈЕДНО УВО

Половину од свега
што столећима причају
не чујем
на једно уво

Друго ме не боли
ако га Учитель
не ишчупа

Не чујем на једно уво
само пола знам
целу причу
морам да измишљам
сам

ПСЕЋИ СЈАЈ

Замршен замкама
природним као трава
Стегнут до кости
звожђем вучјим
Одгурнут ко молба
администрацији сурој
Окренух главу
од тла таквог
Дугох поглед
као лугалица градска
псећи топла
Услиши ми се спокој
звезда чистих

РОМАН ЛЕНЕ АДИЋАЈО

Лена Адићаја
свој роман
није имала

Па о чему ви пишете
питаће ме неко закерало
Роман Лене Адићајо

Лена Адићајо прва
дошла је у град
не да свира клавир
већ да цела дрва

Сад не треба осудити
маестрално знање клавира
али Лена Адићајо
није имала шта да бира

Заправо и она би застала
скривена испод крошње
једног непознатог дана
кроз отворен прозор
да слуша из неког стана

И на њено пресло
и на њено срце
златна и танка нит
могла је да се намота
од тога звука
и оног живота

Али пред нужношћу
ипак су то трице
и одлазила је Адићајо
до железничке станице

На ружним и страним
перонима код њих
куца носталгија
протеже се нада
у пун воз уићи
још сада још сада

Стоји сама Адићајо
ама баш ни због чега
на божјем свету крива
гура је путничка гомила
и не примећује дакако
окамењена је ал жива